

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Batiashvili v. Georgia* - [8284/07](#)**

Hotărârea din 10.10.2019 [Secția a V-a]

Articolul 6

Articolul 6-2

Prezumția de nevinovăție

Aplicabilitatea articolului 6 § 2 în lipsa unei „acuzății de natură penală” în circumstanțele în care autoritățile au diseminat o înregistrare audio contrafăcută înainte de arest: *articolul 6 aplicabil; încălcare*

În fapt – Pe 22 iulie 2006, a fost pornită o anchetă preliminară în privința unui caz penal referitor la constituirea și conducerea unui grup armat ilegal. În ziua următoare, a fost obținut un mandat de interceptare a apelurilor telefonice ale liderului unui grup armat local, fiind înregistrate conversațiile telefonice purtate între lider și reclamant, un membru proeminent al opoziției. Una din înregistrările conversațiilor telefonice dintre ei a fost trimisă unui canal de televiziune și transmisă pe post pe 25 iulie 2006.

Reclamantul a denunțat situația și a declarat că înregistrarea a fost distorsionată. Figuri politice cunoscute au comentat în mod public despre asocierea dintre reclamant și liderul local, despre implicarea lor în activități antiguvernamentale și au considerat o certitudine vinovăția reclamantului. Pe 29 iulie 2006, reclamantul a fost arestat și acuzat de acoperirea pregătirii unei infracțiuni și de complicitate și instigare la înaltă trădare. Acesta a fost condamnat și apoi grațiat înainte de soluționarea unui recurs în fața Curții Supreme.

În drept – Articolul 6 § 2

(a) *Admisibilitatea*: Reclamantul a susținut că autoritățile au contrafăcut înregistrarea pentru a insinua existența unei infracțiuni, iar apoi au făcut-o publică, înainte de a-l acuza formal. Dacă era stabilită sau dedusă în timpul examinării fondului de către Curte, o asemenea presupusă conduită *mala fide*, combinată cu proximitatea temporală dintre momentul publicării înregistrării, interogarea reclamantului și formularea acuzației, putea atrage, în circumstanțele precise ale cazului reclamantului, protecția articolului 6 § 2 din momentul în care presupusa versiune contrafăcută a înregistrării a fost dată publicității de către autorități. Prin urmare, problema aplicabilității articolului 6 § 2 era strâns legată de esența cererii și a fost reunită cu fondul.

(b) *Fondul*: Poziția coerentă a reclamantului, vociferată de mai multe ori la nivel național, sublinia contrafacerea înregistrării în sensul în care au fost eliminate părți importante ale conversației. Din contra, poziția Guvernului de la nivel național și în fața Curții a fost incoerentă cu privire la mai multe aspecte. Guvernul a susținut în fața Curții că exista doar o versiune a înregistrării audio la nivel național. Totuși, s-a putut conchide, pe baza documentelor oficiale emise de Ministerul de Interne și de Procurorul General, că la nivel național existau două versiuni ale înregistrării.

Cu privire la problema autorului manipulării înregistrării audio în discuție – autoritățile guvernamentale sau canalul privat de televiziune – Curtea a respins ca neconvingător argumentul Guvernului avansat la nivel național, potrivit căruia canalul de televiziune ar fi prelucrat video-ul pentru a omite părți relevante bazate pe limitările timpului de transmisie. În fața Curții, Guvernul a menționat că ținea de alegerea companiei private de televiziune să transmită părțile de conversație pe care le considera relevante. Acest fapt nu era conform cu poziția Guvernului potrivit căreia exista doar o singură versiune oficială a înregistrării, identică cu cea transmisă de canalul de televiziune în discuție. Pe

baza tuturor informațiilor disponibile, înregistrarea a fost furnizată canalului de televiziune de Ministerul de Interne.

Având în vedere aceste considerente, Curtea a trebuit să tragă concluzii din materialele disponibile și din conduita autorităților și a continuat pe baza faptului că susținerile reclamantului privind contrafacerea probelor în procesul său penal și momentul diseminării înregistrărilor au fost bine-fundamentate.

Cu privire la compatibilitatea unei asemenea conduite cu articolul 6 § 2, Curtea a observat că înregistrarea oferită canalului de televiziune a fost transmisă pe post cu patru zile înainte de punerea sub acuzare formală a reclamantului și de arestarea sa. Analizată ca un întreg, succesiunea evenimentelor strâns legate între ele arăta că situația reclamantului a fost afectată în mod substanțial, în scopul aplicabilității articolului 6 § 2, de conduita autorităților de urmărire penală care au creat în mod eronat o suspiciune în privința reclamanților prin distorsionarea probelor și prin diseminarea lor, pentru a-l acuza ulterior de comiterea unei infracțiuni, pe baza acelor materiale.

Dacă s-a renunțat la acuzația privind omisiunea de a denunța comiterea unei infracțiuni în timpul procedurilor din fața primei instanțe, rechizitoriul trimis la instanță – aproape la patru luni după ce înregistrarea a fost dată publicității – se mai referea la aceasta, chiar dacă autoritățile de urmărire penală trebuie să fi cunoscut bine caracterul fals al probelor care stăteau la baza acelei acuzații. În aceste circumstanțe, descrierea reclamantului ca fiind vinovat în privința acestei acuzații a continuat după transmiterea inițială a înregistrării audio pe post și a persistat cel puțin patru luni.

Imediat după transmiterea pe post a înregistrării, au fost făcute mai multe afirmații de către membri ai Parlamentului, care se refereau la aceasta și care și-au exprimat opiniile despre rolul reclamantului în evenimentele în discuție. Chiar dacă plângerile reclamantului privind afirmațiile publice au fost declarate inadmisibile de către Curte, ele au făcut parte din contextul general din jurul transmiterii pe post a înregistrărilor, care a contribuit la crearea impresiei că reclamantul a comis infracțiuni înainte ca vinovăția sa să fie demonstrată în instanță. Diseminarea înregistrărilor nu putea fi, așadar, justificată din punctul de vedere al interesului public, iar implicarea autorităților relevante în contrafacerea și diseminarea ulterioară a fișierelor audio a contribuit la perceperea reclamantului ca fiind vinovat înainte ca vinovăția lui să fie demonstrată în instanță.

Concluzie: Articolul 6 § 2 aplicabil; încălcare (unanimitate).

Curtea nu a constatat nicio încălcare a articolului 5 § 3, acceptând că rațiunile la care au făcut referire tribunalele naționale au constituit motive relevante și suficiente pentru detenție și că nu se putea spune că autoritățile de urmărire penală și judiciare au dat dovadă de o lipsă de diligență specială în administrarea cazului reclamantului. Curtea nu a reținut nici încălcarea articolului 5 § 4, notând că reclamantul a fost prezent la toate ședințele primei instanțe legate de detenția sa preventivă și că acesta a avut posibilitatea de a contesta în mod efectiv afirmațiile făcute împotriva sa.

Articolul 41: 3,600 EUR în privința prejudiciului moral.

(Vezi și *Blake v. Regatul Unit* (dec.), [68890/01](#), 25 octombrie 2005, [Nota informativă 79](#); și compară cu *Zollmann v. Regatul Unit* (dec.), [62902/00](#), 27 noiembrie 2003, [Nota informativă 58](#))